

UZDRAWIANIE-„Uzdrowiciele” (w świetle Biblii)

Mar. 16:17-18

17. *A takie znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzyli: w imieniu moim demony wyganiać będą, nowymi językami mówić będą,*

18. *Wężę brać będą, a choćby coś trującego wypili, nie zaszkodzi im. Na chorych ręce kłaść będą, a ci wyzdrowieją.*

Aby wyciągnąć naukę z tego tekstu należy zadać temu tekstowi kilka pytań, mianowicie:

1. *Czy ten tekst naucza o tym, jak często będą wierzącym towarzyszyć te znaki?*

Odp. NIE NAUCZA JAK CZĘSTO

A więc nie mamy prawa traktować Społeczności, gdzie więcej słyhać o występowaniu w/w zjawiskach za bardziej duchowe, a inne za mniej duchowe.

2. *Czy ten tekst naucza o tym, że np. znak brania węży powinien być mniej praktykowany i pożądanym jak znak mówienia językami?*

Czy raczej tekst nie czyni różnicy między ważnością i częstotliwością tych znaków?

Odp. TEKST NIE CZYNI RÓŻNICY MIĘDZY TYMI ZNAKAMI

A więc chcąc konsekwentnie szukać w/w znaków, nie możemy wybiórczo ich traktować, ale jeśli już szukamy sposobności wystąpienia mówienia językami to nie mniej powinniśmy szukać sposobności brania do ręki węży.

3. *Czy ten tekst naucza o tym, że w każdym wieku i w każdym regionie świata te znaki będą towarzyszyć z tym samym natężeniem?*

Odp. Nie. Tym bardziej, że Duch Święty tak, jak wiatr wieje kiedy chce, jak chce i gdzie chce.

Duch Święty ze względu na fakt, że w I wieku nie było spisane N.Testamentu mógł więcej przemawiać przez dary znaki,

Podobnie może działać dziś w miejscach, gdzie Boże Słowo nie jest powszechnie dostępne a w innym natężeniu ma prawo przejawiać się w znakach i cudach wolnej Europy 21 wieku.

Ma prawo działać jak chce, jak czytamy w:

Kazn. 11:5

5. Jak nie wiesz, dokąd wiatr wieje, jak kształtują się kości w łonie brzemiennej, tak nie znasz dzieła Boga, który wszystko czyni.

Jan. 3:8

8. Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha.

2 list do Koryntian zdaje się wskazywać, dlaczego w Kościele Apostolskim z większym natężeniem występowały znaki i cuda. Nazywane są one znamionami potwierdzającymi godność apostoła lub znakami apostoła.

2 Kor. 12:12 (w tł.B.W.)

12. Znamiona potwierdzające godność apostoła wystąpiły wśród was we wszelkiej cierpliwości, w znakach, cudach i przejawach mocy.

2 Kor. 12:12 (w tł.B.G.)

12. Jednak znaki Apostoła pokazane są u was we wszelkiej cierpliwości, w znamionach i w cudach, i w mocach.

Inne teksty również wskazują, że znaki i cuda były poręczeniem zbawienia w czasach apostoelskich. Jak czytamy w:

Mar. 16:20

20. Oni zaś poszli i wszędzie kazali, a Pan im pomagał i potwierdzał ich słowo znakami, które mu towarzyszyły.

Hebr. 2:3-4

3. To jakże my ujdziemy cało, jeżeli zlekceważymy tak wielkie zbawienie? Najpierw było ono zwiastowane przez Pana, potem potwierdzone nam przez tych, którzy słyszeli,

4. A Bóg poręczył je również znakami i cudami, i różnorodnymi niezwykłymi czynami oraz darami Ducha Świętego według swojej woli.

Choć niezaprzeczalnie istniały większe przesłanki do występowania z większym natężeniem darów znaków w czasach apostoelskich, należy pamiętać, że dary te, choć mają prawo występować rzadziej, to przeminą ostatecznie dopiero po wstąpieniu do Bożej chwały, jak czytamy:

1 Kor. 13:8-10

8. Miłość nigdy nie ustaje; bo jeśli są prorocтва, przeminą; jeśli języki, ustaną, jeśli wiedza, wniwecz się obróci.

9. Bo częściowa jest nasza wiedza i częściowe nasze prorokowanie;

10. Lecz gdy nastanie doskonałość, to, co częściowe, przeminie.

Nie mogę na dzień dzisiejszy wykluczyć, że mam jeszcze jakiś dar, którego nie odkryłem, np. dar uzdrawiania.

Co zrobiłbym, gdybym miał taki dar i wiedział, że Bóg będzie uzdrawiał każdą osobę przeze mnie?

Co powinien zrobić taki „Uzdrowiciel”?

Gdybym miał dar uzdrawiania to może pierwsze kroki skierowałbym do szpitala, do chorych i umierających ludzi, tam zwiastowałbym Ewangelię i w mocy Jezusa uzdrawiał.

Jakże wskazaną rzeczą byłoby, aby osoby posiadające taki dar udały się do najbardziej uciskanych przez choroby rejonów świata, aby tam zwiastowali Ewangelię lecząc masy ludzi z nowotworów, AIDS, paraliżu i wielu innych niedomagań.

Dlaczego tzw. uzdrawiacze nie udają się na Spadkową, do szpitala Psychiatrycznego, do Przychodni Zdrowia, na oddział dla dzieci z nowotworami w Szpitalu na Spornej w Łodzi?

Czy nie obchodzi ich los, czy nie chcą dać możliwości uzdrowienia tym, wszystkim ludziom i ich rodzinom przeżywającym tragedie?

Wydaje mi się dziwnym, że osoby, które rzekomo posiadają ten dar nigdy nie wychodzą poza swój rewir czyli budynek zborowy, uzdrowieńcze spotkanie na powietrzu, konferencja transmitowana przez program telewizyjny.

Czy uzdrowienia prowadzą do przebudzenia?

Co tłumy uczyniły Jezusowi, po tym, jak przez trzy lata w różnych częściach Palestyny dokonywał cudów i uzdrawiał?

Ukrzyżowali Go.

Jezus był pełen Ducha Świętego. Jakiego przebudzenia był świadkiem Jezus po ponad trzech latach publicznej działalności? Ilu uczniów zgromadził przy sobie?

Na zesłanie Ducha Świętego w Jerozolimie czekało po jego wniebowstąpieniu tylko 120 osób.

Jak uzdrawiał Jezus?

1. Przy pomocy słowa lub dotknięcia (por.Ew. Mat. 8:6 i 13 w.)
2. Uzdrowienie Jezusa było natychmiastowe. (Mat.8:13 – „w tej godzinie”, Łuk.5:13, Jana 5:9, Jana 9:1-7)

Kiedy Jezus uzdrawia to uzdrowiony nie tylko czuje się lepiej, ale choroba zostaje mu zabrana.

3. Uzdrowienie Jezusa było pełne (por.Łukasza 4:39)
4. Jezus uzdrawiał wszystkich (por.Łuk.4:40 i Łuk.9:11)

Jeżeli ludzie wierzyli to Jezus uzdrawiał ich wszystkich (por.Mat.13:58)

5. Jezus uzdrawiał tzw.choroby organiczne (np.paraliż, uschnięte ręce, niewidzące oczy, bezwład itp.)

Dziś słyszy się raczej w kościołach charyzmatycznych w Polsce o tzw. uzdrowieniu chorób funkcjonalnych, jak ból głowy, kręgosłupa, brzucha...

Dlaczego w czasach Jezusa częściej i wyraźniej mamy do czynienia z prawdziwymi uzdrowieniami?

Żydzi długo oczekiwali Mesjasza. Pan Jezus chciał przez to udowodnić, to Mesjasz, Boży Syn przyszedł w ciele. Szczególnie czwarta Ewangelia, Ewangelia Jana potwierdza pochodzenie Chrystusa jako Bożego Syna.

1. Apostołowie uzdrawiali przy pomocy słowa lub dotknięcia. (Dz.Ap.9:32-35, Dz.Ap. 28)

2. Apostołowie uzdrawiali natychmiast (Dz.Ap.3:2-8).
3. Uzdrawienia dokonywane przez apostołów były pełne, całkowite (Dz.Ap.3 r. i 9 r.)
4. Apostołowie byli w stanie uzdrowić wszystkich (Dz.Ap.5:12-16)
5. Apostołowie uzdrawiali z organicznych chorób
6. Apostołowie wzbudzali z martwych (Dz.Ap.9:36-42, Dz.Ap.20:9-12)

Czy chrześcijanie powinni korzystać z pomocy lekarzy?

W księdze Izajasza 38 czytamy o tym, jak król Hiskiasz śmiertelnie zachorował. Król błagał Boga o uzdrowienie. Pan spełnił jego prośbę. Jednocześnie jednak czytamy, że prorok Izajasz rzekł do króla:

„I rzekł Izajasz: Niech wezmą plaster figowy i przyłożą go na wrzód, aby wyzdrowiał.”
(Izaj. 38:21)

W jakim celu prorok karze użyć środków leczniczych w postaci przykładania na wrzód figowego plastru, jeśli Bóg obiecał Hiskiaszowi uzdrowienie?

Otóż Bóg ustanowił tutaj pewną ważną prawidłowość. Otóż w czasie choroby możemy modlić się o uzdrowienie, ale to wcale nie wyklucza stosowania się do zaleceń lekarza czy stosowania, przyjmowania lekarstw, tak, jak w przypadku Hiskiasza.

Pan Jezus potwierdza tę zasadę używając pewnej analogii, obrazu. Pewnego razu powiedział:

Mat. 9:12

12. A gdy [Jezus] to usłyszał, rzekł: Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają.

Oczywiście w kontekście widać, że używając tego obrazu nawiązywał do oczyszczenia z grzechu, ale ten obraz pomocy lekarskiej był dobrze rozumiany przez słuchaczy. Mianowicie, że ludzie potrzebują lekarza.

Dlatego czytamy m.in. w listach o tym, że Ewangelista Łukasz był nie tylko współpracownikiem Pawła, ale i lekarzem:

Kol. 4:14

14. Pozdrawia was Łukasz, lekarz umiłowany, i Demas.

2 Tym. 4:10-11

10. Albowiem Demas mnie opuścił, umiłowawszy świat doczesny, i odszedł do Tesaloniki, Krescent do Galacji, Tytus do Dalmacji;

11. Tylko Łukasz jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź z sobą, bo mi jest bardzo potrzebny do posługiwania.

Czy możliwa była współpraca Pawła posiadającego dar uzdrawiania i Łukasza, ówczesnego lekarza?

Okazuje się, że byli wiernymi towarzyszami. Na temat ich ewentualnej współpracy w dziedzinie wychodzenia naprzeciw ludzkim chorobom i cierpieniom może nawiązywać fragment z księgi Dziejów Ap.28.

W w.8 czytamy, że o tym, że ap.Paweł uzdrowił ojca Publiusza. Ale już w następnym wierszu czytamy, że wiele innych osób zostało też uzdrowionych. Dającym do myślenia jest jednak fakt, że w.8 na słowo „uzdrowienie” zostało użyte greckie słowo oznaczające „cudowne uzdrowienie”, natomiast w w.9 zostało już użyte zupełnie inne greckie słowo „eterepeunto”, z którego pochodzi nasze słowo „terapia”. To słowo związane z terapią nawiązuje do medycznego uleczenia z chorób.

Być może w tym przypadku opisane jest Boże działanie w w.8 dotyczące cudownego uzdrowienia przez Pawła, natomiast w w.9 stosowane terapie przez współpracownika Pawła czyli Łukasza lekarza prowadzące do wyzdrowienia.

To są oczywiście pewne przypuszczenia. Jednak na pewno nie bez przyczyny zostały użyte w tym fragmencie te dwa różne greckie słowa dot. uzdrowienia.

Jak rozpoznać Bożego sługę?

1. Boży słudzy koncentrują się na zwiastowaniu Chrystusa ukrzyżowanego, a nie na szukaniu i domaganiu się od Boga znaków.

1 Kor. 1:22-23

22. Podczas gdy Żydzi znaków się domagają, a Grecy mądrości poszukują,

23. My zwiastujemy Chrystusa ukrzyżowanego, dla Żydów wprowadzie zgorszenie, a dla pogan głupstwo,

Mar. 8:11-12

11. I wyszli faryzeusze, i zaczęli z nim rozprawiać, a wystawiając go na próbę, żądali od niego znaku z nieba.

12. I westchnąwszy w duchu swoim rzekł: Czemu ten ród żąda znaku? Zaprawdę powiadam wam, że temu rodowi znak nie będzie dany.

2. Boży słudzy będą rozpoznani po dobrych

Mar. 13:22-23

22. Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą znaki i cuda, aby o ile można, zwieść wybranych.

23. Wy tedy baczcie: Przepowiedziałem wam wszystko.